

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ

ਬੀਫੋਰ ਸੇਨੀ ਜੇ.

ਰਾਜ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਕੰਗਨ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1952 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 297 ।

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 439—ਸੋਧਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ—ਦਾ ਦਾਇਰੇ—ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਦੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

K ਨੇ B ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ। B ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ K ਨਾਲ ਭਿੜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦਸ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। K ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 325 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਨੂੰ 100 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਏ. ਕੈਦ ਦੀ ਠੇਸ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1952 ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਵੰਬਰ 1952 ਵਿਚ ਹੋਈ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸਾਂ ਲਈ। ਭਾਵੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸ: ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਬੈਰਿਸਟਰ-ਐਟ-ਲਾਅ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰ: 777, ਮਿਤੀ 27 ਮਾਰਚ, 1952, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਵਨ ਮੱਲ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1952, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ (ਧਾਰਾ 438 ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ।)

ਚਾਰਜ:- ਧਾਰਾ 325 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਦੀਵਾਨ ਸਾਵਨ ਮੱਲ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 325 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, 100 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

ਕੰਗਨ, ਉਮਰ 30, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 325 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਬਚਨੀ ਨੇ ਡਾਂਗ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਫਰੈਕਚਰ ਹੋ ਗਈ।

ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੁਪਏ 100 ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: -

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 325 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 325 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਕੈਦ ਦੀ ਠੇਸ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ "ਮਿਸਤੀ ਬਚਨੀ ਦੀ ਲੱਤ ਤੋੜ ਕੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 325 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੈਦ ਦੀ ਠੇਸ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ, ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਯਸ਼ਪਾਲ ਗਾਂਧੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਮੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਐਰਡਰ

ਸੇਨੀ, ਜੇ. 1-8-1951 ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਕਰੀਬ 12 ਸਾਲ ਦਾ ਲੜਕਾ ਆਪਣੇ ਪਸ਼ੂ ਚਾਰਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇਸ਼ੀ ਕੰਗਨ ਜੋ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗੁੱਜਰ ਉਮਰ ਕਰੀਬ 30 ਸਾਲ ਹੈ, ਵੀ ਉਥੇ ਆਪਣੇ ਪਸ਼ੂ ਚਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੰਗਣ ਵਿਚਕਾਰ ਗਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੰਗਣ ਨੇ ਕੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਆਪਣੀ ਮਾਸੀ ਬਚਨੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ। ਬਚਨੀ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕੁੱਟਿਆ। ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਚਨੀ ਦੀ ਲੱਤ 'ਤੇ 'ਡਾਂਗ' ਨਾਲ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਬਚਨੀ ਦਾ ਲੜਕਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਹੱਥੋਪਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ 10 ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਬਚਨੀ ਦੀ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਲੱਤ 'ਤੇ ਸੱਟ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਟਿਬੀਆ ਦੀ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇਕਲੇਤੀ ਸੱਟ ਹੈ ਜੋ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਪਰ ਝਗੜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਨੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ 100 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਧਾਰਾ 325, ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 325 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 100 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੈਦ ਦੀ ਠੇਸ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 29-10-1951 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਿਤੀ 22-3-1952

ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਜ 25 ਨਵੰਬਰ 1952 ਹੈ। ਇੰਨੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਨੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ - 'ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਸਿੰਘ', 1913 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ, 313 (ਏ) ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ - 'ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਚੂਨੀ ਲਾਲ', 7 ਪੁਨ ਰੇ 1889 (ਸੀਆਰ) (ਬੀ), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰ ਮੈਰੀਡੀਥ ਪਲੇਡੇਨ ਨੇ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਸਰ ਮੈਰੀਡੀਥ ਪਲੇ-ਡੇਨ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਲੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕੈਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਅਸੰਭਵ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੇਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਨ ਸਕੈਨੀਪ ਜੇ. ਵਿਚ - 'ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਗਨੀ ਸ਼ਾਹ', ਏਆਈਆਰ 1937 ਲਹ 131 (ਸੀ), ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ - 'ਬਿਸ਼ੇਸ਼ਰ ਬਨਾਮ ਰੇਕਸ', ਏਆਈਆਰ 1949 ਆਲ 213 (ਡੀ) ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ - 'ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਬੇਲਾਸ', ਏਆਈਆਰ 1933 ਪੈਟ 179 (1) (ਈ)। ਪਿਛਲੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੀਆਂ ਪੁਨਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸਾਂ ਲਈ।"

ਕੇਵਲ ਉਹ ਕੇਸ ਜਿਸ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - 'ਇਨ ਰੀ ਵੈਂਕਟਾ ਸੁੱਬਯਾ', ਏਆਈਆਰ 1942 ਮੈਡ 550 (ਐਫ) ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਜਿਸਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਮ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਸਨੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੱਤਾ ਮਾਰੀਆਂ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੁੱਟਮਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਘਟਨਾ ਵਾਪਰ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, 1-8-1951 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 25-11-1952, ਮੈਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਰੁਖ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣੀ ਪਈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁੜ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ |